

За гідну працю і гідне життя для спілчан

Початок другого осіннього місяця для вітчизняного профруху – особливий період. У нашому календарі він означений одразу двома «пташками»: 7-го числа – Всесвітній день дій за гідну працю, у другу неділю жовтня (цьогоріч це 9-те) – День профспілок України. Обидві дати несуть із собою специфічний – аж ніяк не святковий, швидше близький до здорової злості – настрій. Оскільки нагадують: за гідну працю і гідне життя для спілчан нам ще боротися і боротися. І ПМГУ продовжує це робити – попри всі складнощі, і навіть на тлі руйнівної війни.

– Ситуація на галузевих підприємствах міста залишається напруженою, – зазначає голова Криворізької міської організації ПМГУ **Анатолій Макаренко**. – Більш-менш стабільно працюють тільки шахти. Решта донедавна успішних підприємств вимушено призупинила діяльність. Але наша Профспілка тримає стрій. Наші лідери і активісти і до широкомасштабного вторгнення в Україну були авторитетами у своїх колективах. Тепер же вага їхніх слів і вчинків зміцніла удвічі-утричі. Велика подяка цим людям зі сталевим характером і добрим серцем. Усім,

хто захищає Батьківщину від окупантів, хто допомагає Збройним силам на волонтерському напрямку. Військові роблять свою справу на фронті, а нам вирішувати питання, пов'язані з викликами сьогодення в тилу.

– Війна гартує в нас стійкість, – погоджується з колегою очільник Запорізької обласної організації ПМГУ **Валерій Сєдов**. – 60% нашого регіону наразі під окупацією, 20% – в зоні бойових дій. Підприємства ГМК на підконтрольній Україні території як можуть – працюють, але потерпають від цілого комплексу економічних проблем, що закономірно негативно

відображається на зайнятості і заробітній платі їхніх співробітників. Збереження трудового потенціалу галузі та профчленства, а також боротьба за гідну зарплату спілчан – завжди були і досі залишаються пріоритетними для Профспілки, бо це фундамент нашого майбутнього.

– Через логістичний колапс, розрив зв'язків із постачальниками і споживачами, несприятливу ринкову кон'юнктуру сьогодні ми маємо справу із повноцінною галузевою кризою, – розповідає голова Дніпропетровського обласного осередку ПМГУ **Андрій Чайка**. Він

підкреслює: це – загроза не тільки для тисяч працюючих українців, але й для національної економіки загалом. А без міцної економіки війну не виграти. Тож, окрім допомоги армії, мобілізованим, волонтерам, постраждалим від воєнних дій та розв'язання звичних профспілкових завдань, вважаємо своєю метою домогтися державної підтримки ГМК.

Лариса Подать, голова маленької, виснаженої нескінченними знущаннями ворожої артилерії над рідним містом, але незламної Харківської обласної організації ПМГУ нагадує:

– Попри повсякчасні обстріли та численні економічні труднощі, харківські підприємства ГМК шукають будь-які можливості працювати, хоча б у черговому режимі. Їм дуже складно, а їхнім співробітникам – ще складніше. У той час, коли український народ віддає всі сили у боротьбі з агресором, представники влади лобіюють зміни до законодавства, які дозволяють значною мірою економити на працівниках і всерйоз ускладнюють роботу профспілок. Ми вже відчули руйнівні наслід-

ки застосування норм Закону №2136, на черзі ще кілька небезпечних документів. Дієвих способів завадити їхньому прийняттю у профспілковій спільноті, на жаль, сьогодні немає. Але мусимо, принаймні, простежити, щоб роботодавці не трактували їх надто вже вільно і щоб закріплена ними практика не розповсюдилася і на післявоєнний час.

На власні очі побачили найгірші жахи війни мешканці донецького регіону. Їхня профлідерка, голова Донецької обласної організації Профспілки **Любов Кобзева**, визнає:

– Життя донеччан, у тому числі профспілкового активу підприємств області, ніколи вже не буде таким, як раніше. Люди втратили все: близьких, домівки, мрії. Зараз багатьом з них доводиться влаштовуватися на новому місці, розпочинати все з початку. Всюди, де можемо, ми підставляємо їм плече. За сприяння ФПУ та Центральної ради Профспілки розміщували їх та їхні родини у профспілкових санаторіях, надавали їм фінансові виплати, і надалі будемо допомагати – і матеріально, і юридично, і психологічно.

Голова Профспілки металургів і гірників України **Олександр Рябко** резюмує:

– Відповідно до визначення МОП, гідна праця – це продуктивна праця в умовах свободи, рівності, безпеки та поваги до людської гідності.

Гідна праця має забезпечувати справедливий зарібок, безпеку на робочому місці та соціальний захист працівників і членів їхніх сімей, давати людям свободу висловлювати свої погляди, об'єднуватися в профспілки для того, щоб впливати на рішення, що стосуються їхнього життя. Для наших спілчан це не пусті слова, тим більше нині, коли вони сприймаються через призму війни та руйнувань.

Головне завдання для нашої країни – досягнення миру та перемоги, без якої цей мир неможливий. Профспілка в таких умовах має докласти всіх зусиль для збереження наших трудових колективів, відновлення довоєнних прав та гарантій, досягнення на підприємствах галузі найвищих стандартів гідної праці, а головне – збереження гірничо-металургійного комплексу як драйверу відбудови України.